

COLUMN

Mijn verlanglijstje voor 2024

Nu 2023 op het einde loopt, breekt het moment van verlanglijstjes aan. Als keurig opgevoed en uiterst bescheiden mens heb ik daar vanuit verschillende rollen over nagedacht en een klein wensenlijstje opgesteld.

Als voorzitter van de NVvR wens ik radiologisch Nederland veel **werkplezier** voor 2024. **Landelijke beschikbaarheid van alle medische gegevens** in de eigen werkomgeving zou hier fantastisch bij kunnen helpen. Te beginnen met de landelijke beschikbaarheid van beelden en verslagen. Als NVvR zetten wij ons hier al jaren intensief voor in en het afgelopen jaar hebben wij het initiatief genomen om partijen die dit echt voor elkaar kunnen krijgen bij elkaar te brengen. Nederland als één regio benaderen: hoe mooi (en hoe urgent inmiddels ook) als in 2024 echt concrete stappen gezet worden bij het daadwerkelijk realiseren van deze landelijke infrastructuur! Dat zal de samenwerking tussen zorgverleners en ziekenhuizen, de toepassing van artificiële intelligentie (AI) en software-ondersteuning, pas echt een *boost* geven.

Eigenlijk is dit natuurlijk een **wens voor de patiënt**, want met alle bewegingen tussen zorginstellingen is de patiënt steeds vaker de dupe van onvolledige data en met de toenemende druk op de capaciteit zullen we het in Nederland *echt* samen en *echt* slimmer moeten gaan doen...

Als radioloog wens ik **meer tijd met en meer tijd voor** mijn collega's.

Tijd om rustig die echo te kunnen maken en zelf de CT te beoordelen die in spoedsetting daarna eventueel volgt. Met de alsmaar toenemende vraag naar radiologisch onderzoek en interventie blijkt dat in de praktijk steeds lastiger te worden.

Tijd om samen met een collega-radioloog naar een scan te kijken, elkaars expertise

te benutten en te beredeneren wat er nu precies met deze patiënt gaande is (zonder op de achtergrond de druk van die eeuwig groeiende werklust te voelen).

Tijd om een diagnostisch probleem echt inhoudelijk uit te zoeken en met een klinische radiologische blik goed mee te kunnen denken.

Tijd om eens rustig het gesprek aan te gaan met een collega na *weer* een drukke nachtdienst met heftige interventies en tijd om echt te vragen hoe het is met iemands zieke kind thuis. We racen steeds meer van werklust naar radiologiebespreking, naar multidisciplinair overleg en vaak gaat ondertussen continu de telefoon (en met beetje geluk heb je er meer). De ontwikkelingen in de radiologie zijn natuurlijk prachtig en achter elke scan, overleg en telefoontje zit een vraag van/voor een patiënt. Een belangrijke reden waardoor wij in dezelfde tijd steeds meer zijn gaan doen en efficiënter zijn gaan werken. Maar nu vraag ik weer een beetje tijd terug, want ik maak me zorgen om de werkdruk en wat dat doet met mijn collega's en de onderlinge samenwerking. Mijn wens sluit aan bij de oproep die FMS-voorzitter Piet-Hein Buiting in oktober deed op het Rode Hoed Symposium 2023: verander het stelsel zo dat medisch specialisten niet alleen betaald worden voor handelingen, maar ook voor *denk-tijd*.

Naast meer tijd wens ik **pret en onbedaarlijk lachen** met mijn collega-radiologen die afgelopen jaren dierbare vrienden geworden zijn. Wij hebben afgelopen jaren al vele mooie avonturen beleefd samen en onvermijdelijk ook een aantal verdrietige momenten, waarbij de gedeelde humor goud waard bleek te zijn en een half

woord genoeg om ook troost te kunnen bieden. Het is een uniek recept om af en toe samen op pad te gaan om bij te scholen, bij te praten zowel op persoonlijk als werkvlak, kennis en ervaringen te delen en vooral ook samen nieuwe avonturen te maken en te schaterlachen met en om elkaar.

Als mens wens ik **alle collega's veel mooie avonden en weekendjes op pad met vrienden**. Hoe fijn is het om dierbare mensen om je heen te hebben die gevraagd en ongevraagd hun ongezouten mening geven en zeggen waar het op staat. Gewoon omdat zij het beste met je voor hebben. Juist de momenten met vrienden zorgen voor het totaal afschakelen van alle uitdagingen in het werk. In deze tijd van elektrificatie van het vervoer wens ik veel laadtijd met waardevolle stekkervrienden.

Als moeder van 3 zonen wens ik **spectaculaire aanhang** (of *prela*, *exclusief*, *kwarrel*, of hoe het ook tegenwoordig heet) om de hormonale balans in het gezin af en toe wat te stabiliseren. Waarom is toch alles een wedstrijd? En waarom is dat niet zo bij de cijfers op school? Al is het ook wel mooi om mee te maken hoe deze jongens de wereld om zich heen langzaam ontdekken en zich (beginnen te) ontwikkelen. Toch staat de deur wagenwijd open voor een wat structurelere fix!

En tot slot wens ik jullie natuurlijk **hele goede kerstdagen met jullie dierbaren** en wens ik jullie **alle goeds, geluk en gezondheid voor 2024**. Want dat is uiteindelijk toch waar het echt om gaat!

Jet Quarles van Ufford